

TALLINNA POLÜTEHNIIK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 5 (931)

Reede, 16. veebruar 1979

XXX aastakäik

MEIE HEAKSKIIT

Vastukajaks Üleliidulise Leninliku Kommunistliku Noorsooühingu Keskkomitee läkitusele kõigile noortele valijatele kogunesid meie instituudi kommunistlikud noored reedel, 9. veebruaril miitingule.

Miitingu avas TPI komsomolikomitee sekretär Raivo Vihvelin. Sõna võtsid elektroautomaatikateaduskonna üliõpilased Pavel Žukovets, Ene Rõõmus ja Agur Vijar.

Komsomolisekretäri asetäitja ideoloogia alal Ants Vill luges ette vastukaja läkitusele, mille miitingust osavõtjad kiitsid üksmeelselt heaks.

Rõõmu ja uhkustundega oma kodumaa, meie Kommunistliku Partei ja Leninliku Komsomoli üle tutvusid meie instituudi üliõpilased, kommunistlikud noored Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei Keskkomitee läkitusega kõigile valijaile, NSV Liidu kodanikele, ja Üleliidulise Leninliku Kommunistliku Noorsooühingu Keskkomitee läkitusega kõigile noortele valijatele. Need läkitused on üleskutseks uuteks saavutusteks kõigil meie elualadel. ÜLKNÜ Keskkomitee läkituses on öeldud: «Kommunistlikud noored ja kogu Nõukogude noorsugu kiidavad palavalt heaks ja toetavad üksmeelselt armastatud Kommunistliku Partei tarka sise- ja välispoliitikat ning avaldavad pojalikku tänu NLKP Keskkomiteele ja tema Poliitbüroole eesotsas vankumatu leninlase, väljapaistva poliitika- ja riigitegelase sm. Leonid Iljitš Brežnevigal alalise hoolitsuse eest meie kodumaa võimsuse tugevdamise, rahva heaolu tõstmise ja ülemaailmse rahu kindlustamise suhtes.» Selline on ka TPI üliõpilaste seisukoht ja sügav veendumus.

Ajal, mil kogu Nõukogude rahvas valmistub tähtsaks sündmuseks — kõrgeima riigivõimuorgani, NSV Liidu Ülemnõukogu valimiseks, on meie instituudi üliõpilaste omapoolseks ja vääriliseks panuseks sihikindel ning visa teadmiste omandamine, uutele rajajoontele jõudmine nii õppe- kui teadustöös.

Ligi 5000-liikmeline TPI komsomoliorganisatsioon osaleb liikumises «Efektiivsuse ja kvaliteedi viisaastakule noorte entusiasmi ja loomingu». Osalemine üliõpilaste ehitusmaleva töös ja tööpäevakutes on kantud värsketest ning loominguilisest suhtumisest, annab tunnistust valmisolekust ja tahtest lüüa ka oma praktilises tegevuses juba nüüd, studiumipäevil, kaasa rahvamajanduse arendamises.

On suur õnn ja suur vastutus olla Oktoobri sünnimaa, kommunismi ehitava Nõukogudemaa kodanik, olla partei ja rahva ajalooliste saavutuste osaline.

Nõukogude noorsoole on palju antud: võimalus töötada, õppida, ehitada helget tulevikku. Meile on palju antud, see aga tähendab ka suurt vastutust.

Minnes vääriliselt vastu V. I. Lenini 110. sünniaastapäevale, osaledes aktiivselt ja täie vastutustundega meie uue konstitutsiooni vaimus toimuvates kõrgeima riigivõimuorgani valimistes käesoleva aasta 4. märtsil, demonstreerime ustavust Suure Oktoobri üritusele, partei üritusele, ning kindlat otsust viia ellu NLKP XXV kongressi ja NLKP Keskkomitee juuli- ning novembripleenumite otsustes antud suuniseid.

TPI üliõpilased, kommunistlikud noored avaldavad sügavat poolehoidu kommunistide ja parteitute bloki poolt ülesseatud saadikukandidaatidele NSV Liidu Ülemnõukokku.

REKTOR BORIS TAMM
SOOME TEHNILISTE TEADUSTE
AKADEEMIA VÄLISMAISEKS
LIIKMEKS

Möödunud aasta novembris valiti TPI rektor, Eesti NSV Teaduste Akadeemia akadeemik professor Boris Tamm Soome Tehniliste Teaduste Akadeemia välismaiseks liikmeks. Hiljajärgu jõudis rektor tagasi Soomest, kus ta ülalmainitud akadeemia üldkoosolekul esines ettekandega «Programmigeneraatorite ja rakendustarkvara integreeritud kasutamine».

TPI NÕUKOGU JA PARTEIKOMITEE ÜHISEL LAIENDATUD KOOSOLEKUL ARUTLUSEL SESSIOON JA MEIE SOTSIALISTLIKUD KOHUSTUSED

Instituudi Nõukogu ja parteikomitee ühine suur koosolek leiab aset aulal tuleval teisipäeval, 20. veebruaril. Päevakorras on:

- 1978/79. õppeaasta talvesessiooni tulemustest.
- 1978. aasta sotsialistlike kohustuste täitmisest. Kohustuste võtmine 1979. aastaks.

TEENISTUJATE
PARTEIORGANISATSIOONIS

Esmaspäeval, 12. veebruaril olid ettevalmistused valimiseks kõne all teenistujate parteiorganisatsiooni lahtisel koosolekul. Ettevalmistuste käigus andis ülevaate valimisjaoskonna nr. 248/14 (selles jaoskonnas vastutavad teenistujate, üldteoreetilise õppeainete ja ühiskonnateaduste teaduskonna parteiorganisatsioonid) komisjoni esimese Harri Lessel. Kaasõnavoit oli agitkollektiivi juhataja Eduard Pajult. Seni tehtud ettevalmistustele anti koosolekul hea hinnang.

KOHTUMINE ÜLIÕPILASTE-
SAADIKUKANDIDAATIDEGA

Valijate klubi ürituste sarjas toimub esmaspäeval, 19. veebruaril kell 14 klubi ruumes (5-207) kohtumine meie üliõpilaste-saadikukandidaatide R. Raidami, N. Nergi ja R. Grüneriga.

KUJUTAVA KUNSTI
RAHVAÜLIKUL

avas oma ukseid taas kuulajatele meie 15. veebruaril. Mis uuel semestril kavas, sellest oli täpsemalt jutustanud eelmises TP-s 9. veebruaril, infot saab ka teadetetahvilt.

NÕUKOGUDE ARMEE JA
SÕJALAEVASTIKU PÄEVA

tähistame 23. veebruaril piduliku miitinguga kell 14 Suures Isamaasõjas langenud üliõpilaste ja õppejõudude mälestuskivi juures.

VABARIIKLIK
TEADUSKONVERENTS

teemal «EKP töölisklassi ja parteiorganisatsioonide võitlusel nõukogude võimu ja sotsialismi eest» peetakse 23.-24. veebruaril Nõukogu saalis. Korraldajaks on TPI.

EESTI FILMIDE FESTIVAL

sai alguse meie filmiklubis teisipäeval, 13. veebruaril. Näidati-vaadati «Tallinnfilmis» muulu valminud multifilme. Pikemalt FK festivalist vt. tänase ajalehe kolmandal küljel.

ÜLIÕPILASKLUBI

kutsus eeloleval nädalavahetusel ja järgnevalgi päevil õige mitmele üritusele. Laupäeval, 17. veebruaril kell kuus õhtul on Taldijate Majas (TM-s) segakoori «Helifon» kontsert. Pühapäeval, 18. veebruaril annavad samas kontserdi Tallinna Muusikakooli õpilased. Järgmisel laupäeval, s.o. 24. veebruaril kell viis õhtul esineb TM-s Tallinna Taksopargi meeskoor, pühapäeval, 25. veebruaril kell 19.30 aga on TM-s RAT «Estonia» keelpillikvarteti kontsert.

Paremal vaade miitinguauditooriumi. Kõnelesid Ene Rõõmus ja Agur Vijar.

MEIDA JALASTI fotod.

LÄHENEVAD RAHVA ESINDUSORGANI VALIMISED

Nõukogudemaa valmistub rahva kõrgeima esindusorgani — NSV Liidu Ülemnõukogu — järjekordseteks valimiseks. Valimisevahelisel perioodil on Nõukogude rahvas saavutanud suurt edu majanduses ja ühiskondlikus elus. Perioodil 1974—1978. a. anti eksploatatsiooni üle 1000 suure tööstustevõtte, hakati tootma seeriaviisiliselt üle 16 000 uue tööstustootet, reaaltulu ühe elaniku kohta on kasvanud 20%, töölise ja teenistujate palgatõus oli 19%, kolhoosnikel 26%, mitmesuguste õppevormidega on hõlmatud üle 95 miljoni inimese, eksploatatsiooni on antud 6,5 miljonit korterit jne.

Eelolevad valimised on erakordsed seetõttu, et nad toimuvad esmakordselt pärast NSV Liidu 1977. aasta konstitutsiooni ja NSV Liidu Ülemnõukogu valimise seaduse vastuvõtmist. Mõlemal seadusel on suur osa nõukogude rahva kõrgeima esindusorgani moodustamisel, aga samuti valijate aktiivsuse suurendamisel, kogu meie riigi elus.

NSV Liidu Ülemnõukogu valimised on sotsialistliku demokraatia eredamaid ilminguid. Ta on rahva tahteavalduse kõrgemaks vormiks ning rahvahulkade ja partei sidemete, aga samuti partei tegevusele ja poliitikalale rahvahulkade hinnangu peegliks.

Nõukogude valimissüsteem on demokraatlikem kõigist teistest valimissüsteemidest. Nõukogude valimisõiguse demokraatiline iseloomustavad järgmised põhihooned.

◆ Valimissüsteem NSV Liidus annab valijaile, kõigile NSV Liidu valimisõiguslikele kodanikele, võimaluse ise otsustada, keda delegeerida kõrgemasse riigivõimu organeisse.

◆ Valimised on üldised, s. t. neist võtavad osa kõik täisealised NSV Liidu kodanikud, välja arvatud ettenähtud korras vaimuhaigeteks tunnistatud ja kodanikud, kes viibides vabaduskaotuse kandmisel ei võta osa ühiskonna elust. Valimistest osavõtt on üldine ka seetõttu, et seda ei piira rassiline ega rahvuslik kuuluvus, sugu, usutun-

nistus, haridus, paikus, varanduslik olukord, varasem tegevus ega muud asjaolud.

Üldist valimisõigust aitavad kindlustada valijate nimekirjade õige ja õigeaegne koostamine, nendesse kantud isikute andmete kontrollimine.

Üldist valimisõigust kindlustatakse organisatsiooniliste abinõudega valimisjaoskondade moodustamisel, valimisbülletäänide väljaandmisel, hääle lugemisel jne.

Üldise valimisõiguse teostamiseks aitab kaasa valimispäeva kindlaksmääramine NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi poolt hiljemalt 2 kuud enne valimisi, hääletamisest isiklikult osavõtt ning valimiste läbiviimine puhkepäeval, ühe päeva jooksul.

Ülemnõukogusse valimised on võrdsed ja ühetalised, s. t. igal valijal on vaid üks hääle ja valijad võtavad osa seega valimistest võrdsetel alustel. Garantteerib seda valija kandmine vaid ühte nimekirja, valija isiklikult ja isikut tõendava dokumendi alusel hääletamine, hääletanud isikute kohta vastava märkuse

tegemine nimekirja jne.

Valimised on otsesed, s. t. kõikidesse nõukogudesse, kaasaarvatud NSV Liidu Ülemnõukogu, valitakse saadikud vahetult valimisõigusliku elanikkonnast.

Saadikute valimine NSV Liidu Ülemnõukogusse toimub salajase hääletamisega. Kontroll valijate tahteavalduse üle on keelatud. Tagatakse see tingimuste loomisega hääletamisel, mis kindlustavad igale hääletajale võimaluse hääletamisel oma arvamuse avaldamiseks, jäädes ise seejuures anonüümseks. Seda tagab hääletamise kord, kus valija isiklikult jätab selle kandidaadi valimisbülletäänile, kelle poolt ta hääletab, isiklikult laseb bülletääni urni, valimisjaoskondades spetsiaalsete kabiinide olemasolu, kus on koos valijaga keelatud viibida kõrvalistel isikutel.

Igale saadikukandidaadile luuakse võrdsed võimalused esineda töökollektiivides. Iga kandidaadi eest agiteerimiseks

Järg 2. lk.

Algus 1. lk.

koosolekutel, ajakirjanduses, televisioonis ja raadios on võrdsed võimalused. Valimisagitatsioon valimisjärgel valimisjaoskonna ruumides on aga keelatud.

Nõukogude valimissüsteemi demokraatlikkus peegeldub ka saadikukandidaatide ülesseadmise korras. Erinevalt kodanlike maade valimissüsteemidest, kus saadikuteks saavad olla vaid valitseva klassi eliidi hulka kuuluvad kutseelised poliitikud, finantsmagnaadid või nende käsilased, esitavad nõukogude riigis saadikukandidaadid kõrgeimasse võimusesse kommunistid, komsomoli, ametiühingu, kooperatiivsed ja teised ühiskondlikud organisatsioonid, töökollektiivid, sõjaväelaste koosolekud.

NSV Liidu Ülemnõukogusse valitakse kõikide liiduvabariikide ja rahvuste esindajad NSV Liidu konstitutsiooniga kindlaks määratud esindusnormide alusel. Nii valitakse NSV Liidu Ülemnõukogu Liidunõukogusse üks saadik igast võrdse rahvaarvuga valimisringkonnast ning Rahvuste Nõukogusse 32 saadikut iga liiduvabariigi, 11 saadikut iga autonoomse vabariigi, 5 saadikut iga autonoomse oblasti ja üks saadik iga autonoomse ringkonna poolt. Seejuures Liidunõukogu ja Rahvuste Nõukogu saadikute arv peab olema võrdne.

Töökaitse kateedri dotsent õiguskandidaat
POIGO NUUMA

Kas sisseastumiseksameid on vaja?

Üleüldises ajakirjanduses arutatakse kõrgkoolidesse vastuvõtu optimaalset mudelit. Alljärgnevalt avaldame ajalehest «Pravda» Riia PI prorektori I. Iljini kirjutise (ühendatult).

Esmakursuslaste talvise eksamissiooni vastu tunnevad õppejõud erilist huvi. Võimaldab see ju tegelikult kontrollida järjekordse vastuvõtu taset, tähelepanelikult hinnata iga noortudengit. Kahjuks ei lähe sessioontulemused kaugeltki mitte alati kokku augustikonkursi «pallidega». Lahkumineku on tihti niivõrd suure, et neid ei saa seletada ainult õpilase eluviisi vahetusega üliõpilasele vastu. Nentida, et selle põhjuseks on keskkooli ettevalmistuse nõrkus, on hilja ja kohatu: jutt käib ju inimestest, kes algul suutsid rahuldada meie endi nõudmisi. Tahtmatult hakkad mõtlema, kas instituutidesse vastuvõtu süsteem vastab spetsialistide ettevalmistuse reaalsele tingimustele?

Veel kaks aastakümnet tagasi oli konkurss kõrgkoolidesse küllalt tugev. Õppejõud võisid sisseastumiseksametel lubada endale nõksuga küsimusi, arvestades vastajate arutlemisvõimet. Keskkooli ei lõpetanud kogu noorsugu, kuid see-eest olid abiturientid kaheksandast klassist peale orienteeritud kõrgkooli astumisele. Kooli niisugusel kujul täitis praeguste ettevalmistuskursuste funktsiooni.

Nüüd on olukord muutunud. Keskkool on üldine. Kool on

üle läinud uutele õppeprogrammidele. Ja kuigi abiturientide hulk ulatub 4 miljonini aastas, on kõrgkoolidele tekkinud väga tõsised «konkurendid» keskeriõppeasutuste ja kutsekoollide näol. Nende arv kasvab pidevalt. Selline situatsioon nõuab ranget «konkursistandardi» jälgimist: võrdsed nõuded igale osavõtjale. Nõksuga küsimus eksamil võib näida kui katse «norida», mõjutada konkursi käiku.

Tundub, et on tulnud aeg revideerida üliõpilaskandidaadi hindede lähenemist. Täna on kõrgkoolile on vastunäidustatud võimekas, ent organiseerimata laiskur. Oskus ümber töötada teadusinfo laviini, veelgi enam — orienteeruda selles nõuab järjepidevat töökust, südametunnistust, eneseületamist.

Kuid kas neid omadusi võib avastada sisseastumiseksamil? Enamiku kõrgkoolide konkurssipallid räägivad parimal juhul kooliprogrammi omandamisest. On ka halvim variant, mil viis või kaks kõneleb vaid noorte psühholoogilisest valmisolekust augustipäevadele. Siin on varjul kõige erinevamad tingimused — tiptvormist kuni tüüpülesannete lahendamise kurikuulsa tuupimiseni. Seepärast omandab laialdase ettevalmistuskursuste ja -osakondade võrgu kõrval järjest suuremat osa kodune järeleaitamissüsteem.

Tulemuseks on see, et teadmiste võistluses ei võida mitte kõige väärtisemad kandidaadid, vaid juhuslikud nii eriala valikus kui suhtumises õppimisse. Kusjuures enamikku neist praagijuhudest ei saa kanda kooli arvele. On selgunud, et madal õppealane töövõime on tihedamas korrelatsioonis lõputunnistuse hinnatega kui sisseastumiseksamite tulemustega. Selline seaduspära on õiglane. Sest arutluses arvestavad kolleegid-õpetajad oma kasvandike teadmiste taset mitte ainult keskkooli lõpetamise momendil, vaid ka nende suhtumist õppetöösse paljude aastate vältel.

Vähese usalduslikkuse kõrval on praegusel esimesel kursusel valiku süsteemil teisi puudusi. Tema läbiviimine on ka küllalt kalline ettevõte. Summaarne kadu ühe vastuvõtu kohta meie instituudis (konkursi puhul kaks inimest kohale) on kuskil 10 rubla ringis. Siit järeldub, et ainuüksi riiklikud kulutused abiturientide teadmiste «korduskontrollile» ulatuvad kümnete miljonite rubladeni.

Probleemil on veel üks külg. Eksamite kaks etappi, lõpu- ja sisseastumiseksamid on noorele organismile eriliseks ülepingutuseks. Kogemused on näidanud, et täiendavast suvisest ettevalmistusest saadud võit teadmiste ei kompenseeri kahjusid, mis tekkisid närvisüsteemi ülepingest. Tagajärjel avalduvad esimesel ja veel teiselgi kursusel, s. t. fundamentaalsidestipliini õppimisel. Aga just siin

kinnistatakse professionaalne edu, tulevase spetsialisti maailmavaatelised alused.

Kus on siis väljapääs? Allkirjutanu arvates tuleb toetada varemgi väljaõeldud ettepanekut: muuta kõrgkoolidesse vastuvõtu süsteem noorsoo kasvatamise üheks tähtsamaks lüliks.

861-st meie maa kõrgkoolist esitavad abiturientidele kõrgendatud nõudmisi vaid mõnikümme. Tundub, et neis tuleb sisseastumiseksamid säilitada täielikult senisel kujul. Kuid seda mitte prestiiži pärast. Iga neisse astuv inimene peab vastama spetsiifilistele teadusastutuse nõuetele, mis on leidnud ülemaailmse tunnustuse.

Ülejäänud kõrgõppeasutused peaksid oma vastuvõtu kujundamisel enam lähtuma autoriteetide tegevdamist vajavatest koolitunnistustest ja iseloomustustest. Juba praegu on nad kindlamad kui konkurss, prognoosides inimese võimekust haridustee jätkamisel. Tuleb saavutada tase, mil hinne keskkooli, tehnikumi või kutsekooll lõpetamisel vastaks kõrgkooli vajadustele. Asi pole mõistagi lihtne. Kasvõi sellepärast, et õpilaste ettevalmistuse tase erinevates koolides on ebahütlane. Pealegi on hinnete kaal ja objektiivsus paljudes pedagoogilistes kollektiivides erinevad. Ja ikkagi on järkjärguline sisseastumiseksamite mahu vähendamine ja küpsustunnistuste ning iseloomustuste tähtsuse tõstmine küllalt reaalne.

Esmakursuslaste juhtumised septembrist

Kui käsil on I kursus, siis võib tõesti praeguse, veebruarikuu seisuga öelda, et «mis läinud, lühike, mis tuleb, alles ees». Kuid ühteist on meie esmakursuslastel kindlasti juba üle elanud, ja talvine sessiooni, see tõeline tudengiks olemise tõestus, juba möödas. Seda silmas pidades kutsusime vestlusringi L-teaduskonna LR, LA ja LE erialade esimese kursuse üliõpilased, kes oma pooleaastast elust TPI-s meile rääkisid. Mõtteid avaldasid Margus Toots, Andres Saat, Tõnu Vreimann, Jaak Käsnar, Urmas Lõvi ja Kalev Kivistik.

* Enne õppimist kerkis kohe üles ÜPP teema. Kui äsja instituuti vastuvõetud noortele inimestele esimesel septembril matriklid kätte jagati, leidsid nad seal ka rohkete lahtritega ÜPP raamatud. Mingisuguseid ammendavaid kommentaare ega juhtnõore nendega seoses keegi ei olevalt andnud. Mis täpselt sinna sisse tuleb kirjutada, keegi ei täpsustanud. Siit küsimus — kes peaks I kursusele selgitama, mida ÜPP endast kujutab, mis eeliseid raamatu tihe täitmine annab ja mis tagajärgi täitmata jätmise kaasa toob? Kas rühmajuhendaja? Või komsorg? Või rühmavanem? Või hoopis keegi kõrgemalt poolt, kes suure voo ees vastava selgituse annaks?

Sest muidu võib juhtuda nii, nagu juhtus LR-11-ga: terve rühm jäi veebruarikuuks stipist

vebruarini

ilma, sest ei saanud ÜPP raamatuid õigeks ajaks korda. Olgu see näide hoiatuseks teistele, kes ükskõik mis põhjusel ÜPP-ga maha saada ei oska. Muidu ongi käes olukord, kus üliõpilane teeb sessi vaata et ainuüksi viitele, aga stippi ei saa.

L-dekanaadist öeldi, nende teaduskonnas jäi koguni 4 rühma samal põhjusel stipist ilma, veel LE-22, LS-27 ja LR-41. Mis puutub konkreetset LR-21, oli seal komsorgi toepoolt peaaegu terve semestri haige ega suutnud rühma ÜPP raamatuid korda teha. Aga asetäitja? Rühmavanem? Stipikomisjon? Koosolek oli 1. veebruaril, kuni sinamaani oleks keegi rühma esindajaist jõudnud veel asjad sirgeks ajada. Pealegi rippus komsomolibüroo teadetahvilil üsna pikka aega hoiatusmeenus — tehke oma ÜPP raamatud korda! Esimesel kursusel polnud vaja sinna rohkem midagi märkida kui NLKP eksami ja ateismi arvestuse tulemused. Poleks vaja olnud mingeid lisäülesandeid endale otsida. Nüüd sõltub kõik rühmast endast — kui hakatakse neid «valgeid matrikleid» tõsiselt võtma, siis saab ka stipp 1. märtsist olema, kui aga mitte, siis...

Mida aga arvab vastaspool? Dekanaadis selgitati, et koos

matriklite kätteandmisega räägiti pikalt-laialt-põhjalikult ka ÜPP täitmisest. Tulnuks ainult tähelepanelikumalt kuulata ja tõsisemalt ajasse suhtuda. Ega I kursus pole lasteas, lisati veel. Komsomolikomitees öeldi, et kui edaspidi hakkavad niisugused ÜPP hooletusse jätmised korduma, võetakse stipp ära mitte üksnes üheks kuuks, vaid terveks semestriks. Tuleb lõpuks aru saada, et muidu muutuvad ÜPP märkmikud tööpoolset formaalseteks ega täida oma ülesannet.

* Sessioon läks kokkuvõttes hästi. Tõnu Vreimann ja Andres Saat tegid kõik viis eksamit 5-le, teistel olid neljapäev. Kalev Kivistik ütles, et neid olla küll hirmutatud, et iga neljas kukub läbi, kuid praegu on neid rühmas vastuvõetud 25 asemel koguni 27. Õppejõududest jäi meelde Andres Talvik, kellele tehti inseenerigraafika eksamit.

* ÜPP-ga seoses veel esmakursuslaste orienteerumiskursuse kogu selles infotulvas, kirendavates ja kutsuvates stendides ja igasuguses muus selises reklaamis — tulge! olge! võtke osa! Peaks olema mingi ülevaatlik pidev stend, näiteks ülevaade terve ÜET kohta. Oled kuulnud küll, et erialasid on seal arvuliselt pal-

ju, aga tegelikult tead võib-olla üht-kah.

Kuid väideti ka, et kellel ikka tõsine tahtmine kuhugi minna, see leiab isegi üles.

* Kuidas möödus semester? Ligi kuu aega oldi muidugi kolhoosis. Tagasi tulnud, käidi hoolega loengutel. See ikka kergem, kui pärast materjali kokku otsida. Kujunes nii, et isegi tundsid — lihtsalt peab kohal olema. Loengupäevade pikkus kõigub, aga üle kella 4 peaaegu ei ulatu. Kontrolltööd on küll, kuid suhteliselt lühikesed osa peale, nii et eriliselt raskusi nad ei too. Kuid päris vabalt end tunda loomulikult ei saa.

○ Margus Toots

* Sissejuhatus erialas: astub õppejõud voo ette, räägib, mis parajasti meelde tuleb. Arvestusel kirjutab sisse. Üldiselt on need loengud huvitavad, esitatud arusaadavas keeles, populaarsetes sõnades. Kontrolltööd on küll, kuid suhteliselt lühikesed osa peale, nii et eriliselt raskusi nad ei too. Kuid päris vabalt end tunda loomulikult ei saa.

* Sissejuhatus erialas: astub õppejõud voo ette, räägib, mis parajasti meelde tuleb. Arvestusel kirjutab sisse. Üldiselt on need loengud huvitavad, esitatud arusaadavas keeles, populaarsetes sõnades. Kontrolltööd on küll, kuid suhteliselt lühikesed osa peale, nii et eriliselt raskusi nad ei too. Kuid päris vabalt end tunda loomulikult ei saa.

Stipendiumikomisjon seisis raske küsimuse ees. Nagu kõigile teada, on stipendiumifond piiratud. Sessitulemuste põhjal aga olid 80–90% üliõpilaskonnast potentsiaalsed stipendiaadid (s. o. neil polnud ühtki mitterahuldavat). Kuna kõigi suhtes tuli olla ühtviisi õiglane, jäeti stipendiumist ilma kõik, kel hinnateks põhiliselt rahuldavad. Loodame, et selline konkurents jätkub ka järgmistel sessioonidel.

Tähelepanelikumalt kui varem

○ Kalev Kivistik

MEIDA JALASTI ja SVEN ARBETI fotod.

○ Andres Saat

Jälle on pingelisem kuu tudengil seljataga, käes on aeg kokkuvõtete tegemiseks. Palju on räägitud sellest, milliste raskustega alustati semestrit: väärtuslikust õppeajast läks kaduma terve kuu. Vaatamata õppeplaanide ümberkorraldamisele said tudengid tavalisest suuremate raskuste osaliseks. Jooksev õppeedukus langes, kõikides detsembrikuus 3,4–3,6 vahel. Vanematel kursustel lähenedid ähvardava kiirusega projektide tähtajad, I–II kursused maadlesid arvestuste ja kontrolltöödega. Nagu eelmistel aastatelgi, nõudsid kõige rohkem vaeva I kursusel kujutava geomeetria kodutööd, II kursusel füüsika praktikumid ja teoreetiline me-

haanika, III kursusel vahetatavuse alused.

Mida lähemale aga jõudsid sessi esimesed päevad, seda selgemaks sai, et enamuse jõuab oma töödega õigeks ajaks valmis. Veelgi enam, varasemaga võrreldes oli sessioonieelne pilt rõõmustavamgi. Siiski ei pääsenud eksamile igast rühmast keskmiselt 2–3 tudengit.

Aga kokkuvõtteks: raskel sügisel polnud õppeedukusele märgatavalt halbu tagajärge.

Ka eksamid kulgesid juba tavapärase korras. Nagu varemgi, oli noorematele kursustele komistuskiviks kõrgem matemaatika ja teoreetiline mehaanika. III kursus nägi vaeva sõjalise õpetusega.

Näib, et semestri tihendatud

SESS M-teaduskonnas

programm sundis tudengeid järjekindlamale ja tihedamale õppetööle. See aga lõi väärtuslikuma teadmistepagasi sessiks. Sessiooni hinnete keskmine on mitme kümnendiku võrra kõrgem detsembrikuus jooksva õppeedukuse tulemustest. Igal aastal ei kohta selliseid hindeid: 4,25 MA-71-l ja 4,39 MA-72-l jmt. Rõõm on tõdeda, et läbikukkumiste arv möödunud

sessidega võrreldes on vähenenud. Üksikutele, kellel mõni eksam ebaõnnestus, anti võimalus mitterahuldavate tulemuste parandamiseks, pikendati ju sessi terve nädala võrra.

Stipendiumikomisjon seisis raske küsimuse ees. Nagu kõigile teada, on stipendiumifond piiratud. Sessitulemuste põhjal aga olid 80–90% üliõpilaskonnast potentsiaalsed stipendiaadid (s. o. neil polnud ühtki mitterahuldavat). Kuna kõigi suhtes tuli olla ühtviisi õiglane, jäeti stipendiumist ilma kõik, kel hinnateks põhiliselt rahuldavad. Loodame, et selline konkurents jätkub ka järgmistel sessioonidel.

Tähelepanelikumalt kui varem

suhtuti kõrgendatud stipendiumide jagamise. Lisaprobleemid ei võimaldatud neile, kel küll õppimine korras, kuid kes on passiivsed ühiskondlikus töös. Samuti jäid sellest ilma kõik rühmad, kes ei saanud oma esindajat stipendiumikomisjoni. Loodame, et edaspidi paraneb komsorgide ja rühmade õppe-sektorite suhtumine oma ülesannetes.

Soovime palju jõudu ja ootame meie teaduskonna tudengeilt veelgi paremaid tulemusi kevadsessil.

M-teaduskonna komsomolibüroo õppektori juhataja
URMAS SANNIK
MT-61

ENSV Kõrgema ja Keskerihaduse Ministereeriumi kolleegiumi ning Haridusala Kõrgemate Koolide ja Teadusasetuste Töötajate Ametiühingu Vabariikliku Komitee presiidiumi ühise otsuse põhjal on 1978. aasta sotsialistliku võistluse võitja rinnamärgiga autasustatud järgmisi meie instituudi töötajaid:

August Bõstrov, ehitusjaoskonna juhataja; Evald Jürgenson, konstrueerimis-eksperimentaalosakonna tööriistalukkepp; Erik Reiter, TU Sektori teadussekretär; Asta Vau, õppeosakonna juhataja; Ivo Kask, arvutuskeskuse masinaülem; Aime-Rutt Hall, TU Sektori vaneminsener; Valentina Maleiko, vormistamisbüroo operaator; Imbi Kaasik, TU Sektori vaneminsener; Endel Lumi, ehitusjaoskonna keevitaja; Taniel Peramets, ehitusjaoskonna keevitaja; Uno

Mereste, statistika kateedri juhataja; Artur Hain, ehitusmaterjalide problemlabori osakonnajuhataja; Rein Mesila, masinaehituse tehnoloogia kateedri dotsent; Hendrik Arro, tööstusliku soojusenergeetika problemlabori juhataja; Evald Väljataga, füüsika kateedri õppemeister; Friedel Raudsepp, keemilise kasvatus kateedri õppemeister; Ants Virkus, keemiateaduskonna prodekaan; Andres Öpik, füüsikalise keemia kateedri assistent; Jaak Arro, TU Sektori vanemteadur; Kunder Kuuli, poliitilise ökonoomia kateedri juhataja; August-Voldemar Sunila, NLKP ajaloo kateedri dotsent; Rudolf Lumi, teadusliku kommunismi kateedri dotsent; Mare-Anne Laane, keelte kateedri vanemõpetaja; Olav Aarna, automaatika kateedri dotsent; Valdo Kompus, ehitusmehaanika kateedri dotsent.

1978. aasta sotsialistliku võistluse võitjad teaduskondade, kateedrite, TU laborite, osakondade ja allasutuste seas.
Profileerivad teaduskonnad:
1. Keemia. 2. Ehitus. 3. Majandus.
Mitteprofileerivad teaduskonnad:
1. Ühiskonnateadused.
2. Üldteoreetilised õppeained.
3. Kohtla-Järve üldtehniline teaduskond.
Kateedrid: 1. Statistika. 2. Keemiatööstuse protsessid ja aparatuurid. 3. NLKP ajalugu.
TU laborid: 1. Insenerensimoloogia. 2. Mineraalvähete ja söötade labor. 3. Põlevkivikeemia ja sünteesi labor.
Isemajandavad osakonnad:
1. Konstrueerimis-eksperimentaalosakond. 2. Arvutuskeskus. 3. Trüükoda.
Allasutused: 1. TU Sektor. 2. Raamatukogu. 3. Kaadriosaosakond.

Meie maa kõrgkoolide õppekasvatustöö tähtis koostisosa on ühiskondlike erialade teaduskond (ÜET). Ühiskondlikel erialadel on oluline osa üliõpilasnoorsoo kommunistlikul kasvatamisel, tulevaste spetsialistide ettevalmistamisel aktiivseks ühiskondlik-poliitiliseks tegevuseks, nad aitavad kujundada nõukogude patriotismitunnet, kommunistlikku kõlblust, esteetilist maitset.
Tänapäeva tootmine ei vaja üksnes kõrgesti kvalifitseeritud erialaspetsialiste, vaid ka asjatundjaid, kes oskavad juhtida töökollektiivi, toetada selle initsiatiivi, mõjusalt kasvatada. ÜET-l on suur osa üliõpilaste sotsiaalse aktiivsuse kujundamisel.
ÜET-s on eriline tähelepanu lektor-propagandistide ettevalmistamisel. Seda tehakse NLK-s,

noorlektorite koolis. NLK kaudu kaasatakse üliõpilasi NLKP ja Nõukogude valitsuse otsuste, poliitiliste ja teaduslaste teadmiste propageerimisse. NLK õppused aitavad kujundada õigeid seisukohti sise- ja välispoliitikas, varustavad loengulise propagandaja ja massiagitatsioonitöökäijale vajalikke teadmiste, kogemuste ja meetodikaga, soodustavad ühiskonna- ja majandusteaduste omandamist, algallikate läbitöötamist.
Käesoleval õppeaastal toimuvad lektorite koolis mõningad muudatused, mis tulenevad NSV Liidu Kõrgema ja Keskerihari-

Järg 4. lk.

TEEMEISE

Küllap lugejad mäletavad, et läinud aasta märtsis-aprillis oli TPI Filmiklubi õhtutel vahet vahet rohkem saginat kui muidu. Kohal oli Eesti TV ja filmiklubilased said ka ise sõna sekka öelda Eesti TV filmipäevadel, mis andsid välja päris minifestivali mõõtmed.

Tänavu korraldab FK juba ürituse, mida võime julgelt nimetada TPI filmifestivaliks.

Ettevõtmise paremaks kordaminekuks on koostatud meie filmifestivali põhimäärus, mis

annab suunad ürituse teostamiseks. Põhimääruse üldsätetes on öeldud, et TPI filmifestival on iseseisev filmifestival, mille organiseerijaks on TPI FK koostöös Eesti Kinematograafistide Liidu, ENSV MN Riikliku Kinematograafia Komitee, ENSV MN Riikliku Televisiooni ja Raadio Komitee, ENSV Kultuuriministeeriumi ja ELKNÜ Tallinna Linnakomiteega. Festival toimub kahes osas. Eelvoor, mis algas juba möödunud aastal, filtreerib välja parimad festivalile esitatud filmidest. Lõppvoor,

mis toimub 10.—11. aprillil k. a. seab ekraaniteosed lõplikku paremusjärjestusse.

Ootame festivalile eesti filme, mis on ekraanikupseks saanud pärast 1. jaanuari 1978. Loodame näha nii dokumentaal- kui ka mängufilme, kindlasti Eesti TV uudistoodangut, teretulnud on ka amatöörfilmid. Lühij-

FESTIVALI!

täispikad filmid võistlevad eraldi, kusjuures piiripunktiks oleks 45-minutiline ekraaniaeg.

Filmide paremusrida määratakse klubi täiskogu poolt ankeethäälsetusega. Sama hindamisüsteem kehtib ka lõppvoorus, mis toimub kahel järjestikusel õhtul.

Parimaid filme mõlemas võistlusklassis premeeritakse TPI filmifestivali peaauidadega («Suur Hammasratas» ja «Väike Hammasratas»). Tasub mainimist, et uusimate väljendusvahendite rakendamise eest an-

nab Eesti Kinematograafistide Liit välja eriauhinna «Pääsuke». Kindlasti lööb üritusel kaasa ka Eesti Televisioon.

Tahaks loota, et selline ettevõtmine muutub meil traditsiooniks ja aitab rauakooli rahva seas ärgitada huvi ja kaasalöömise lusti, süvendab teadmisi ja silmaringi ka kunsti valdkonnas ning pakub lihtsalt niisama mõnusat elamust.

ANDRES ALLIKMÄE
LI-81

PILLE-TRIIN VALGMÄE

ÜHE SUVE SLAIDID

Selle aastavahetuse post tõi suure hulga uusaastaõnnitlusi uutelt sõpradelt: Vitjalt, Koljalt, Igorilt, Larissalt, Ljubalt, Tiiult, Urmalt.

Tahaksin neid kõiki uuesti näha, leida kinnitust nende silmist: «Oli ju tore suvi, see meie festivalisuvil!»

Meenutagu järgnev slaidide valik möödunud suve suursündmust, XI ülemaailmset noorsoo- ja üliõpilasfestivali Kuuba saarel Havannas. Meenutuseks teile, TP lugejad, Urmast ja Tiiu, ja meelde tuletamiseks kõiki toredaid sõpru ning kohtumisi Havanna suvest.

Tõstan lauale slaidide karbid, ja ehk alustame.

* Hämaras saalis on projektorite kirtsuvihus tantsimas metsküldtantse Burundi neegril, käes lihtsade odad, kilbid, kõhu ümber täpilsed leopardinahad.

Koos Burundi ja teiste Aafrika noortega, kes sõitsid ühel Nõukogude laeval Havannasse, toimus Arkaadia rannas mälestusmiting Odessat kaitsnud meremeestele. Laevadelt lasti kogupaukude saatel Musta mere lainetesse pärjad. Miting toimus ka Tundmatu Madruse haual. Auvälbes seisid pioneerid ja merekooli kursandid. Obeliski jalamile asetati vanikud. Järgnes pikk rongkäik — või jalutuskäik — mööda Odessa tänavaid, kõrvuti Musta mandri noortega. Kõnniteedel seisid koolinoored loosungitega. Spordipalees toimus pidulik koosolek. Esinesid Odessa linna partei- ja komsomolitöötajad. Kontserdil esinesid ka ansamblid, kes sõitsid laeval «Gruusia». Kuubasse: «Gorlitsa» Ukrainast, «Polesje» Valgevenest, «Ganaz» Armeenist.

Delegatsiooni kuulus ka Kassahi estraadiansambel «Gülder» koos Roza Rõmbajevaga ning Kesktelevisiooni telekonkursi «Saluut, festival!» võitjad.

* Potjomkini trepi juures Tiiu ja Triin. Allpool sadam. Vasakul esimehe suur laev on meie «Gruusia».

Reisilaev «Gruusia» võttis pardale 500 turisti, Nõukogude festivalidelegatsiooni liiget, 250-liikmelise meeskonna, paarkümmend uut «Ikarust». Laev on ehitatud 1975. a. Soomes, pikkus 157 m, laius 21,6 m, maksimaalkiirus 21 miili tunnis. Laeval on 3 restorani, muusikasaal, 2 baari, 2 basseini.

Tallinnast lendasime välja 4. juulil. Ilm oli pilvine, kiskus kangesti vihmaks. Odessa võttis vastu kuumalt: Eestimaal kasvanud roosid närisid kiiresti. Otsisime üles lennujaamahoones festivalidelegatide vastuvõtmise operatiivstaabi. Paaritunnise ootamise järel vii-

di meid hotelli «Passaaz», kus saime peavarju 3 ööks enne pikka laevasõitu Havannasse. Need kaks tundi kulusid marjaks ära meilegi omavaheliseks tutvumiseks, sest olime Tiiu ja Urmaga alles päev tagasi esimest korda kohtunud. Tiiu Tiisler on praegu TRÜ IV kursuse tudeng, õpib juristikus. Urmast Roosimaa lõpetas kevadel TRÜ majandusteaduskonna.

Esimesel hommikul anti meile Nõukogude delegatsiooni festivalirühmitus. Vorm oli kaheosaline: paraad- ja argipäevariietus. Paraadmundri juurde kuulusid seelik (noormeesel piksid), jakk ja värvilised pluusid, argipäevariietuse seelik ja «Marati» maikad. Peale selle kingad, kübar ja õlakott.

6. juulil toimus esimene loeng, milles teavitati festivalidelegatide ning tutvustati maailmas valitsevat festivali poolt- ja vastuhoiakuid, räägiti festivali tähtsusest ja iga noore, iga osavõtja vastutusest. Ja et festival, noorsoo- ja üliõpilasfestival pole ainult pidu, vaid ka noorsoo poliitilise võitluse lai foorum. Ja et nõukogude noortel pole probleeme, millesse nad suhtuksid kergelt, kõik on tähtis ja sügav. Ja et festival ei ole puhkuseks, vaid neil päevil tuleb anda endast kõik: süüdata silmad ja süda, tantsida, laulda Havanna tänavail, olla tähelepanelik ja vääriline Nõukogude noorte esindaja.

Nõukogude delegatsioon koosnes kahest osast: 1000 inimest delegatsioonis, 1000 turistidena.

Havannasse sõitis festivali ajaks 2250 Nõukogude inimest — töölisi, tudengeid, pioneere ja teiste ealalade esindajaid. Tutvustati ka «Gruusial» sõitva delegatsiooni juhte V. Kvartalnovit, V. Rogatinit ja teisi.

Kolmanda Odessa-päeva südaööl ootas meid «Gruusia». Saime Tiiuga kahepeale kajuti teisel tekil. Kajuti naersid hiljem grupi poisid kamepa'ks, pi-

dime hästi säilima, paras pime hoiuruum, sest kajutil polnud akent. Vaimustust kajuti mugavustest oli ehtne, sest diivan ja koiku olid toredasti pehmed ja keerutool kah, telefon seinal kandis numbrit 812. Hiljem hakkas ta igal hommikul tirmsa ja me unise «Halloo!» peale naersid teisest otsast Kolja või Igori hääled: «Hommikust, unimütsid!»

See õõ laeval venis neljani hommikul, sest kõik tahtsid olla kenad oma äsja triigitud pluusides-seelikutes.

8. juulil hommikul saatsime viimased kirjad-kaardid kodu poole teele, et ikka rõõmsad, terved oleme ja Odessa soojakraadidele mehiselt, delegaativääriliselt vastu paneme.

Mitingu sõnavõttud. Hümn. Odessa TV ja raadio. Tollipunkt. Laulud kail. Tantsud kail.

Kell kolm päeval andis «Gruusia» otsad, veidi aja pärast lendasid hüvastijätuks Musta mere lainetesse nii koduse näoga karikakrad, kurb oli pisut, ja rohkem oli siiski uudishimu: mis ootab ees?

Sel õhtul tundsin toda kar-detud merehaigust, kui «laevuke» 5-palliste lainete käes kõikus. Igatahes pikali oli tunduvalt parem olla.

* Vana kindlus ulatub mööda kaljut alla veepiirini.
* Valgehoone peaaegu jalgupidil vees.
* Minareid.

See oli Istanbul. Hommikul ärgates rõõmustasime: esimene õõ lainetel kõikuva laeva koikus on möödas. Nüüd algab harjumine. Riietusime kähku ja saime vast paar sammu kajuti uksest suurde halli astuda, kui Urmast vastu tormas: «Tüdurukud tekile — sõidame Istanbulist mööda.»

* See oli Pireus. Kõrghooned. Laevad: Ameerikast, Prantsusmaalt, Kreeka enda omi ja ka laevu Nõukogude Liidust.

Pireus — Kreeka suurim sadam. Ateena sadam. Kuulub Suur-Ateenasse. Tänapäeval on Pireus ja Ateena peaaegu kok-

ku kasvanud, vahe vaid 6—8 km.

* Akropol — kõrged kiviselvad.
* Lal kilbune tee, astelpöösad.

Akropol on 156 meetri kõrgune mägi, tema tippu, õige mini platoole saab ainult lääne küljest. Pildil ongi toosama tee. Akropoli hoonestati VI sajandil e.m.a.

* Plite Akropolist — lüüsed marmorsambad, trepid, templid — Partenon ning võimsa sammastikuga Propüleed.

Kogu Akropolis, mis on Ateena peamine antiikarhitektuuri mälestusmärk, tehakse hoolega restaureerimistööd. Kõik igivana ja väärtuslik asendatakse odavamate koopiatega. Akropoli territooriumil asus ka rahvus-

muuseum, kus olid näha välja-kaevamiste leiud.

* Vaade Ateenale.

Ateena, suurlinn, antiiklinn. 17.00 — Plaaniitud kohtumine Pireuse kommunistlike noortega. Kuni viimase hetkeni ei teatud, kas kohtumine toimub või ei. Just päev enne meie saabumist oli politseil olnud sekeldusi maustlike noorsoo-organisatsioonidega. Ei tahetud lasta Suveteatrisse, mitingu toimumise paika, lasta läbi autosid ansambli pildidega. Lõpuks õnnestus see meie oma autodel ja kontsertmiting algas alles kell kuus õhtul. Esimesid tantsuansambliid, delegaadiid laulsid «Katjušat», «Õhtuid Moskva lähistel», «Võidupäeva» ja teisi laule. Eriti rütmikate laulude puhul haaras temperamentseid kreeklasi tantsuhoog, mis meile algul kummaline tundus.

* Kõneleb Pireuse kommunistide esindaja.

Ta rääkis, et Pireuses pole varem midagi sellist toimunud ning ta lubas meie — kreeklaste ja nõukogude noorte kohtumise ka oma ajalehes kajastada.

Jätkub järgmises TP-s.

Fotol vasakul: kaks neidu (XX saj.) ja kaks vana sammast (VI saj. e.m.a.).

MALEVAJUTTU

Lähenev malevasuvi sunnib endast üha tihedamini juttu tegema.

Alustaksin jälle traditsiooniliselt: mis on malevas uut ja mis jääb samaks.

Jaauari viimasel nädalavahetusel said Viitna kokku EÜE Keskstaabi ja regioonide staapide funktsionärid ja kõrgkoolide EÜE sektorite esindajad, et märkida maha läheneva töösuve piirjooned. Kindlaks määrati selle aasta EÜE struktuur ja samuti mehed, kelle juhtida on lähenev malevasuvi.

Maleva aktiivne tööperiood kestab sel aastal 30. juunist 30. augustini. Territoriaalselt on EÜE jagunenud nagu mullugi nelja regiooni: Tallinn, Põhja, Tartu ja Väinamere. Iga regiooni eesotsas seisavad komandör, komissar, peainsener ja arst. Regioon omakorda on jagatud piirkondadesse, eestvedajateks komissar ja insener. Tööline peenem jaotus hõlbustab märksa rühmade töö juhtimist nii ettevalmistaval kui ka aktiivsel tööperioodil.

TPI kureerida on sel aastal Tallinna ja Põhja regioonid. Kuna Tallinnat tutvustav reklaam on väljas EÜE stendil ja ära toodud ka eelmises ajalehe numbris (vt. TP, 9. veebr. k. a.) siis siinjuures mõned andmed Põhja regiooni kohta, kus tänavu asub tööle 25 rühma. Regiooni komandöri ametit peab ANDRES PALING (TPI lõpetanu, TPI infoteaduse kateeder), komissarina on tegev SULEV LÄÄNE (TRÜ õigusteaduskonna IV kursuse). Peainsener on õpperühma TE-81 tudeng MATI OLDE ja paarist taas TOIVO LEMMETS (TRÜ lõpetanu, telef. Rakvere 43-678). Üldmainituile on abiks Rakvere piirkonna komissar RIIVO ROOS (TM-101) ja insener MATI TÄEL (TE-101). Paide-Jõgeva hea käekäigu eest seisavad komissar SIIM SILLAMAA (EPA metsanduse III kursuse) ja insener ANTS PRÜMMEL (TE-81), Kohtla-Järve piirkonna komissar on elektroenergeetika-teaduskonna üliõpilane SERGEI BUTSELOVSKI (AV-67). Kahjuks ei saa siinjuures ära tuua samu andmeid Väinamere ja Tartu kohta, kuna need on veel lõplikult täpsustamata. Selle vea loodame ära parandada lähema aja jooksul kas lehe või EÜE stendi abil. Võib öelda vaid seda, et Väinamere piirkonnad moodustavad Hiiumaa, Saaremaa, Pärnu, Rapla ja Haapsalu rajoonidest, Tartu regiooni koosseisus on Viljandi, Tartu, Võru, Valga ja Põlva piirkonnad.

EÜE-79 komplekteerimise ajakavaga võivad kõik soovijad tutvuda malevastendi vahendusel. Täienduseks stendile: 24. märtsiks tuleb komandöridel lisaks perfodele esitada EÜE sektorile ka rühma tuumiku nimekiri.

Komplekteerimisel tahaks aga peatuda juba pikemalt. Nimelt on lugu selles, et läinud aastal ei möödunud see protseduur instituudis eriti valutult. Esines mitmeid vajakajämisi (näiteks teaduskondade EÜE-sektorite nõrk töö), mida sel aastal enam kuidagi korrata ei tahaks. Selleks on EÜE Keskstaap ja kõrgkoolide EÜE sektorid välja töötanud abinõud ja reeglid. Niisiis — perfokaarte annab välja TPI EÜE sektor isiklikult igale malevakandidaadile. Sama lugu on täidetud perfode vastuvõtmisega. Nii kaartide väljaandmisel kui ka laekumisel registreeritakse nad vastavas žurnalis, laekumisel märgitakse perfodele laekumise kuupäev ja järjekorranumber, oma allkirja kirjutab perfo vastu võtnud isik. Perfokaart olgu täidetud täielikult, loetava käekirjaga ning sellel olgu tingimata foto. Samuti peavad olema dekanadi, teaduskonna komsomolibüroo sekretäri ja arsti allkirjad ning dekanadi ja arstipunkti pitsatid. Perfokaartide ei tohiks paljudeks pida ka oma allkirja jätmist kaardi teise külje alumises paremasse nurka. Ilma mõne ülalpool toodud komponendita on perfokaart aga kehtetu ja malevasuvi küsimärgi all.

Palju pahandust tekitas möödunud aastal ka malevakandidaatide lohakus perfode tagastamisel sektorisse. Juhtus näiteks nii, et parasjagu polnud kohal sektori liiget, või mis veel halvem — perfo toodi sektorisse siis, kui polnud üldse vastuvõtuaeg. Sel juhul jättis perfo omanik kaardi lauale heas usus, et küll keegi ta kunagi kindlasti registreerib. Paraku aga seda ei juhtunud ja nii mõnelgi tudengil jäigi malevas käimata. Selliseid vedelema jäänud perfosid EÜE sektor ei arvesta. Tegelikuses tähendab see seda, et perfokaardi omanik malevasse ei pääse. Jääb vaid loota, et sel aastal enam nii ei lähe ja ükski soovija EÜE ridadest välja ei jää.

Jutu lõpetuseks tahaks aga lugeja tähelepanu juhtida ühele üritusele — nimelt EÜE TPI poolsele

AVATÜÜKOOSOLEKULE, mis toimub 21. veebruaril, s. o. kolmapäeval, algusega kell 16.00 aula auditoriumis I-202. Oodatud on kõik, kes sel suvel on mõelnud oma malevaolu siduda funktsionäriametiga. Asjahkku infot võib saada iga komandör, komissar ja meister. Kohale on kutsutud Tallinna, Põhja ja Väinamere regioonide ja piirkondade staapide ja samuti EÜE Keskstaabi esindajad. Kui soovid lähemalt teada saada EÜE-79 tegevusest, astu kindlasti ligi!

EÜE sektori juhataja asetäitja reklaami alal
URMAS ANTsov
LE-82

тудов института. (Моск. авиационный ин-т им. С. Орджоникидзе). Выпуск 411. М., 1977. 157 с.

Kogumik koosneb 3 osast:
I osa artiklid vaevad kõrgkooli ees seisvaid ülesandeid.
II osas leidub töid, mis seotud spetsialisti ettevalmistamise printsiipidega.
III osa on pühendatud õppeprotsessi juhtimise küsimustele.

4. Педагогика высшей школы. Республиканские межведомственные сборники. Вып. 3. Минск, «Высшая школа», 1978. 123 с.

Kogumik jaguneb:
— Üliõpilaste kommunistlik kasvatuse kõrgkoolis.
— Kõrgkoolipedagoogika üldkõrvalduse.
— Õppemethodika kõrgkoolis.
— Õppeprotsessi teaduslik organiseerimine ja tehnilised õppevahendid.
5. Студент и его деятельность. Минск, Изд-во ВГУ. 1978. 157 с.

Väljaandes veadatakse üliõpilase tegevuse peamisi liike: õppetöö, teaduslik uurimistöö, ühiskondlik-politiline tegevus. Analüüsatakse objektiveid ja subjektiveid faktoreid, mis avaldavad mõju sotsiaalse tegevuse efektiivsusele.

Koostanud TPI Teadusliku Raamatukogu kõrgkooli infotalluse vanembibliograaf
LUULE TEVER

Uut noorlektorite koolis

Algus 3. lk.

on koolis ühiskondlik-politiline, rahvusvaheliste suhete, liikluspropagandistide, ateismipropagandistide ja giidide sektiioonid.

Õppused toimuvad nii ühiselt kõikidele NLK sektiioonidele kui ka sektiionisiselt. Kuulatakse loenguid suulise propaganda ja kõnekunsti metoodikast.

Teoreetilise ettevalmistusega liitub praktika — noorlektorite esinemised. Võimalusi selleks on seni pakkunud ühiskonnateaduste õppeainete seminarid, üliõpilaste teaduskonverentsid, esinemised ehitusmalevas jne.

Siiski on noorlektoreid seni

väga passiivselt kasutatud. TPI komsomolikomiteel ja ühingu «Teadus» TPI algorganisatsioonis on siin kaalukas sõna sekka öelda.

Nii teooria kui ka praktika mõttes on noorlektoritele palju andnud vabariiklikud seminar-laagrid. Möödunud kevadel oli selline laager Viitnal, kus sisukaid ettekandeid tegid TPI mitmed noorlektorid: Riho Viik ja Erkki Prits majandusteaduskonnast, Arvi Raigia elektroautomaatikateaduskonnast, Kalle Kaldjärve ja Rein Reisberg mehaanikateaduskonnast jt.

Tänavu toimub vabariiklik seminarilaager 3.—5. aprillil Käärikul, kuhu NLK erinevatest

sektiioonidest pääseb 18 üliõpilast. Laagris osalemine eeldab ka 7-minutilise lühiesinemist vabariigi teiste kõrgkoolide noorlektorite ees.

Need kuulajad, kes täidavad õppeprogrammi ja ise edukalt loengutega esinevad, saavad lektor-propagandisti ühiskondlik-eriala. Paremalt noorlektoril on võimalus astuda ühingu «Teadus» liikmeks.

Üliõpilaste osavõtt ÜET tööst on vastutusrikas komsomolilüesanne, ühiskondlik-politilise praktika oluline alalõik.

ÜET prodekaan,
NLK nõukogu esimees
MAI KRIKK

LÄHENEV TAILLUSKONKURSS!

Metketaidlejate soovidele on vastu tulnud ja tänavuse konkursi ettevalmistusaeg on pikem. Kohe, kui oled selle meeldetuletuse läbi lugenud, võta pill kätte, õpi laul või tants selgeks või... Sõnaga — tahame näha kõiki talidusvorme, kuid eriti ootame seni vähe esitatut — tantsu, akrobaatikat, agitbrigade. Eriti on tulipunktsil vilmased.

Züril on nõus sind või teid ära kuulama-jälgima kokku 20—30 minutit, laule-tantsu-piililugusid võib olla 2—3.

Esinemised ja hindamised on seekord «Evas» ja «Pikos», mitte aulal nagu tavaliselt.

Arvestus käib eraldi I kursuste ja «staažikate» kohta.

I kursused — T. M. E-teaduskonnad — esmaspäeval, 12. märtsil k. 15. A. K. L-teaduskonnad — 14. märtsil k. 15.

Vanemad kursused ja teenistujad — M. A. E-teaduskonnad ja L.A.-61, LE-61, LE-62 — neljapäeval 15. märtsil k. 15 ning K, T, L-teaduskonnad — täispäeval, 20. märtsil k. 15.

Laureaaditülitelga esimejate lõppkontsert on pärast kokkuvõtete tegemist Taldleja Majas.

Osavõtja ankeet täita 6. märtsiks ja anda see oma teaduskonna kultuurilorganisatori kätte või tuua otse Üliõpilasklubi 4-105.

RÜHMAJUHEHENDAJA — VANEM KOLLEEG

Uue semestri juhataks sisse õppejõudude-rühmajuhendajate pikem koosolek, traditsioonilise (toimus tänavu kolmandat aastat) nimetusel rühmajuhendajate päev.

Seekordsel rühmajuhendajate päeval kõneles Eesti NSV haridusprobleemidest NLKP XXV kongressi otsuste valguses EKP Keskkomitee teaduse ja hariduse osakonna juhataja E. Gretskina. Rühmajuhendajast kasvatustöö organiseerijana ning instituudi õppekasvatustöö päevakajalistest küsimustest rääkis õppeprorektor B. Tamam. Matemaatika kateedri dotsendi A. Lõhmuse ja masinaehitustehnoloogia kateedri dotsendi V. Reediku ettekanded käsitlesid üliõpilasele lähenemise individualiseerimise võimalusi. Kateedrite ja instituudi raamatukogu vahelisest koostööst kõneles TPI raamatukogu direktor K. Kikas. Oli väljas kasvatusalase uudiskirjanduse näitus.

Allpool mõningaid mõtteid rühmajuhendajate päeva ettekannetest, aga ka vestlusest kasvatusalaselt juhataja Laine Hansaluga üldse teemal rühm ja juhendaja.

* Kõrgkooli esmaülesanne on koolitada oma ala asjatundjaid, s. t. viie aasta vältel noori ÕPETADA. Kuid stuudiumi ajal on sama tähtis ka noores maailmavaate, ühiskondlik-politiliste veendumuste kujundamine. Õppejõud juhendavad peale erialaste teadmiste jagamise ka üleinstituudilistest kommunistliku kasvatuse ja ühiskondlik-politilise praktika programmist, instituudi ja teaduskondade poliitkasvatuspilannidest.

* Kasvatuse programmi ja -plaanide üheks lülis on elluviijaks on õppejõud — professor, dotsent või vanemõpetaja — rühmajuhendaja. Meil on üle 200 õpperühma, sama palju ka rühmajuhendajaid.

* Arusaadavalt on juhendajad eriti vaja esmakursustele. Oppima tullaakse ju enamasti kohe keskkoolipingist. Kõrgkoolis on tegemist keskkoolist paljuski erineva õppimissüsteemiga ja algul nii ahvatlev iseseisvus võib sageli osutuda kariks, millest noor inimene õmal jõul üle ei saa. Hea, kui toetav sõna, eeskujuga ja nõuanne on lähedalt võtta. Nii mõnigi viimase kursuse tudeng on õnnelikult diplomini jõudes soojalt meenutanud oma rühmajuhendajat ja tihtipeale lisanud, et eeskujuga andnud rühmajuhendaja isik-

sus ning see, et too neid, üliõpilasi, algusest peale on kohelnud kui täiskasvanuid, tulevase kolleegi. Olgu see väide vastuseks neilegi, tõi küll, üha arglikumalt kuulduvatele häälele, mis kostavad: rühmajuhendaja tegevus tähendab nii või teisiti ikkagi nn. lasteaiamentaliteeti kõrgkooli kasvatustöös.

* Rühmajuhendaja ja rühma koostöö ideaalsuse retsepti pole vahest olemas. On aga mitut puhku räägitud sellest, et kasvatustöö pole kõrgkoolis mingi kooli muust tegevusest eraldi seisev lõik, vaid et ta kuulub noore spetsialisti kujundamise kompleksile.

* Hea, kui olnakse sündinud pedagoog ja osatakse rühmajuhendajana asjalikku ja taktilist nõu anda keerulisteski situatsioonides. Kui aga ka rühmajuhendaja ise, eriti verinõu õppejõud, vajab nõu? Meil instituudis, kus õppejõud on põhiliselt tehnilise haridusega, polegi too nõusaamise probleem nii tähtsusetu. Mida ette on võetud? Juba mitu aastat tegevad kõrgkoolipedagoogika kursused.

* Kui palju peaks rühmajuhendaja sekkuma rühma igapäevategevusse? Retsepti pole. Eesmärk on: rühm muutugu kollektiiviks.

* Ühiskondlik-politiline praktika — ÜPP, mille osatähtsust rühma elus mitte mingil juhul ei tohi alahinnata. Siit probleem: ÜPP arvestusraamatusse märgitakse ainult tehtu, mitte tegemata jäetu. Ometi peaks kuskil fikseerima ka puudu jäägi, s. t. selle, mis on jäänud tegemata. Ehk märkida see ära rühma atestatsioonilehtedel?

* Need, keda paremate rühmajuhendajatena on esile tõstetud. A-teaduskond: dots. Juhhan Laugis (juhendatav rühm on AA-27), dots. Alar Kont (AM-67), van.-õp. Heinar Sakkes (AA-41). L-teaduskond: ass. Toomas Uutma (LS-87), dots. Vladimir Heinrichsen (LR-61), dots. Raimund Ubar (LI-81). E-teaduskond: dots. Mari-Liis Hääl (EV-61), van.-õp. Guido Targo (EE-42), van.-õp. Karl Oiger (EE-48). K-teaduskond: dots. Maret Mikal (KR-27), dots. Enn Siimer (KÜ-61). T-teaduskond: van.-õp. Ester Väli (TI-41), van.-õp. Heiki Jock (TI-81), dots. Svea Otsmaa. M-teaduskond: dots. k. t. Rein Mesila (MM-41), dots. Vello Reedik (MM-68), dots. Harri Aarelaid (MP-42).

HILLE KARM

REPLIIK

Juba novembrikuust saadik on III ühiselamu meeste duširuumil järgmise sisuga teatis:

Teadaanne
Duširuum suletud
Alus: Majanõukogu otsus
Põhjus: Pihustusseadmed lõhutud, sõelad varastatud ühiselamu elanike või nende purjus sõprade poolt
Tagajärg: Tüdrukute duširuumi kasutamine poliste poolt rangelt keelatud (süüdlasi karistame)
Väljapääs kujunenud olukorrast:
1) Lähimad saunad: Nõmmel Valdeku 24 suletud T., K., avatud 10—23 P. 9—16 silikaadi saun: buss nr. 36 silikaadi peatus suletud E; P., avatud 10—23 telstel päevadel
2) Uute torude ostmise, raha maksta korrusevanemale

Kuna sõelu pole võimalik osta, peab keegi majaelanikest meed mingil muul viisil saama sõelad tuua majavanemale või komandandile (tasutakse korrustelt korjatud rahaga)

Duširuum avatakse, kui sulgemise põhjused on kõrvaldatud.

Arvata on, et paremini oleks sellise sisu, stiili ning õigekirjutusega teatis «Naljanatukesse» või prügikasti sobinud, kuid asi on kahjuks naljast kaugel. Võib-olla siiski on suure kooli peal leida mõni hea inimene, kes suudab «sõelu mingil muul viisil saada» ning III ühiselamu majavanemale või komandandile tuua. Kuid torude hankimine pole ehk nii raske, kui sõelade hankimine. On ju teada, et pesta saab ka siis, kui torust niisama, ka ilma sõelata, sooja vett jookseb. Näiteks võib tuua sportihoonet, kus pole enam ammu sõelu olnud, kuid pesemata pole sellepärast ka keegi jäänud.

Või soovitavad nüüd arstid pärast suusatundi või trenningut kielehallis end üldse mitte pesta? Või panma higisele kehale puhtad riided ning sõita Valdeku sauna veeprotseduure tegema? Ei tea, ise küll ei kipu tänavu eriti suusatama minema. Tühja, mis see suusatamine või sport üldse nii head on! Kuna komandandid ja muud asjaosalised ei suuda juba pea 4 kuu jooksul torusid ja sõelu muretseda, siis teen väga lihtsa ettepaneku olukorra lahendamiseks: tuleb kokku leppida üks päev ja kellaeg ning minna ca 150 poisiga III ühiselamust Silikaadi ja Valdeku sauna ning hankida sealt vastav varustus. Jääb loota, et majanõukogu võtab selle väikese ürituse organiseerimise enda kanda ning muretses aktiivse kordaminekuks hulgaliselt santehnilisi instrumente. Olukord on väljakannatamatult loodame, et organisatorid tegelevad operatiivselt.

Ja veel üks uudis. Nüüd on meil ühiselamu all einelaud avatud vaid 14.15-ni. Tahaks loota, et mitte kauaks, sest vahel kipub ka õhtul kõht tühjaks minema.

Näljane ja must majaelanik: TP toimetusele. Ootame asjaomaste isikute vastust kriitikale.

Vastutav toimetaja
G. HAZAK

«Tallinnский политехник», Орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Tallinnского политехнического института.

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk t. 40/42

Hind 2 kop.
MB-02403
Tell. nr. 425

1. Введение в специальность. Методическая разработка. Рига, РПИ (Рижский политехн. ин-т). 1978. 146 с. Библ. с. 142 (18 назв.).

Käesolev metoodiline juhend on mõeldud üliõpilastele ja näitab, mis-uguste nõudmistele peab vastama tulevane insener ühiskondlik-politilises, üldteoreetilises ja erialases ettevalmistuses, et edukalt toime tulla edaspidiste tootmisülesannetega.

2. Гарифьянов Р. С. Психолого-педагогические основы руководства самовоспитанием студентов. Казань, Изд-во Казанского ун-та, 1978. 182 с.

Author rõhutab, et enesekasvatuse muutunud aja nõudeks. Oma raamatuga püüab ta kaasa aidata sellele, et varustada paljumiljonilise nõukogude üliõpilasnõusugum enesekasvatuse teoreetiliste alustega. Enesekasvatusega peaks tegelema iga üliõpilane.

3. Научная организация учебного процесса в авиационном вузе. Тематический сборник научных